

Abstrakt:

Územní identity jsou mosaikou mnoha různých kulturních prvků, z nichž jedním je i náboženství. Tato práce se zaměřuje na náboženství jako na součást územních identit různých měřítek v Česku a ve vybraných sousedních státech. Náboženský prvek jako projev územní identity může nabývat různých podob: použití poštovní známky s náboženským tématem, použití křesťanského toponyma, zařazení náboženského místa do mentální mapy rodného města, ale také vyjádření stanoviska k restituci sporných církevních majetků. Náboženství je nedílně svázané s osobní představou místa bez ohledu na formu (aktivní, pasivní) praktikování náboženství.

Předkládaná práce představuje náboženství jako nedílnou součást územních identit ve střední Evropě na základě čtyř případových studií. Výsledky práce ukazují, že Polsko a Slovensko vykazují větší sklon k uznání a začlenění náboženských prvků do konstrukce územních identit než Česko, což platí jak na národní (poštovní známky), tak na lokální úrovni (toponyma, mentální mapy). Každá z použitých metod (analýza poštovních známek, toponym a mentálních map) se osvědčila při zkoumání náboženských prvků jako nedílné součásti územních identit podobně jako komparativní analýza a případová studie představená v článku „Sekularizace a církevní majetek: případ Česka“. Na základě syntézy poznatků ze všech studií lze identifikovat dichotomii mezi pasivní a aktivní formou náboženské identity jako velmi významný faktor ovlivňující podobu konstrukce územní identity.